

[Glistrup.]

nemlig hr. Brusvangs betænkelighed — fordi grundloven jo nu hjemler disse 3 søgnedage til at indsamle underskrifterne i — at så ville fremskridtspartiet i weekenden komme i massemediernes fokus. Hr. Brusvang, det kan vi meget let undgå ved, at vi allerede nu her straks efter afstemningen får de 60 underskrifter, så er der ikke noget at holde nogen som helst hen i spænding med. Papiret ligger klart til underskrifterne, så snart afstemningen er foretaget.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt takke arbejdsministeren, for så vidt som jeg fik et svar denne gang, og det var også et klart svar.

Hvad selve svarets indhold angår, så føler jeg ikke megen grund til at sige tak. Det forekommer mig helt usandsynligt, at man ikke skulle kunne standse udbetalingerne af den ydelse, der her er tale om, til de mennesker, der skylder i skat, og det er jo det, der er tale om. Men jeg forstår nu på det hele, at man fra regeringens og forligspartiernes side er indstillet på at forgyldte arbejdsgiverne både i hovedet og andetsteds. De skal nu også have 2 mia kr. i direkte tilskud, og i forvejen er der tale om meget betydelige restancer fra arbejdsgivernes side, hvad kildeskat, B-skat og moms angår. Dette system opretholder man, det kører man videre med. Vi er ude i en erhvervsstøtte, såkaldt erhvervsstøtte, af helt ufattelige dimensioner, og det er en støtte, som betales af den jævne arbejdende befolkning. Men hvis man vil det på den måde, så tror jeg også, at befolkningen vil reagere. Jeg tror ikke, at den passivt vil affinde sig med det. Jeg tror, at de partier, som prøver på at køre dette igennem, vil komme til at fortryde det, om ikke andet så ved næste korsvej.

Poul Boeg (CD):

Der er en enkelt ting, jeg synes jeg bør sige, selv om jeg tror, at alle her i salen undertagen hr. Glistrup er klar over det. Det blev bl.a. berørt i går aftes af hr. Melchior, og det drejer sig om det, som hr. Glistrup sagde om et blokflertal og de 4 blokpartier.

Tilsyneladende har hr. Glistrup ikke helt den samme opfattelse, som vi andre har, af, hvad der ligger i begrebet en blok. Det er noget centralt for centrum-demokraterne, at

vi netop har været med til at bryde blokpolitikken. Blokpolitikken bestod jo i dette, at der i en årrække i tinget var konstellationer af en ganske bestemt og fast karakter. Det er netop ikke det, der er tale om her. Der er her tale om, at der i denne situation er tilvejebragt et samarbejde mellem visse partier i salen, og at der højst sandsynligt, når mindretalsregeringen går frem med sine forhandlinger fra sag til sag også i andre situationer, kan blive tale om, at andre partier kan nå til enighed. Dette med vekslende partier, der når til enighed, er jo netop det modsatte af blokpolitik.

Der er ét yderligere punkt, på hvilket hr. Glistrup har inspireret mig til at komme på talerstolen, og det er hans tanker om en folkeafstemning om dette lovforslag, hvor jeg forstår hr. Glistrup sådan, at det ville være en rimelig og naturlig ting at lade netop dette forslag gå til folkeafstemning. Det er jeg for mit vedkommende ikke helt sikker på at hr. Glistrup har ret i.

For det første vil jeg gerne henvise til, at lige siden vi fik grundloven af 1953, har denne regel i § 42 om folkeafstemning kun været benyttet én eneste gang, nemlig ved de 4 jordlovsforslag i 1963. Det er altså en regel, som ikke er blevet anvendt særlig hyppigt.

Men for det andet vil jeg gerne påpege, at der jo i grundlovens § 42, stk. 6, er opregnet en række lovforslag, der ikke kan gøres til genstand for folkeafstemning, og jeg vil gerne lige nævne nogle af de eksempler, der dér er givet, nemlig sådan noget som forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, normeringslove, lønningslove og love om direkte og indirekte skatter.

Nu er det ikke min tanke med dette at sige, at det lovforslag, der her er tale om, direkte falder ind under § 42, stk. 6, eller at det kan anvendes analogt, men det viser dog, at ideen synes at have været, at når der er tale om kompliceret økonomisk lovgivning, er det netop et område, der er lidet egnet til at komme ud til folkeafstemning. Det kan ikke med rimelighed forventes, at den samlede befolkning skal kunne tage stilling til de meget komplicerede økonomiske problemer, der her er involveret.

Også af denne grund er vi fra centrumdemokraternes side klart af den opfattelse,